

Holické Noviny

číslo 5

ročník XIV.

Prosinec 2014

Učení a Vánoce kolem a v nás

Vážení přátelé,

máme opět čas adventní a předvánoční. S novým rokem budeme zase o rok starší, mnozí tím pádem moudřejší. Já mohu za sebe konstatovat, skoro sedmdesátka na krku a moudrost nikde. Pořád zjišťuji, že se musím něčemu **učit nebo přiučit**. Nedá mi to, abych se nevrátil k volbám. Mnohé volební slogany mě naprosto omráčily. Nabízely vážná řešení **zásadních problematik**. *Ulice bez psích exkrementů. Bude dostatek školek a škol. Zajistíme vám slušný důchod. Místní doprava dětem a důchodcům zdarma. Zajistíme dobré silnice. Na každém rohu bude dětské hřiště. Postavíme nové cyklostezky. Ovoce dětem do škol. Vyženeme z restaurací kuřáky.* Prostě sliby a sliby a sliby. Mnohé zcela neuskutečnitelné nebo slibující, co už je i bez nich hotové. Nikdy neříkají jak! Přemýšlím, že bych nějakému zatím neznámému hnutí dělal volebního lídra a šel do boje třeba s heslem: *Zajistíme ptákům vzduch k létání*. Upřesňuji, že myslím opravdu, ale opravdu ptáky všech barev. Ekologové by určitě zabrali a zeleně myslící také.

Některé věci mě zatahly do logiky. Nepochopil jsem, co je výhra nevýhra. Vyhráli úplně všichni. Jen pan kníže čestně přiznal, že od voličů dostali na zadek. Ale vítězové asi prohráli. Všichni politici zajistí pro nás růžovou budoucnost, ovšem s nimi. To z prohlášení pana premiéra jsem byl béžový. Četl jsem od něj v Mladé frontě DNES, že se objevila nějaká hnutí bez chuti a zápachu. Vysvětlil jsem si správně, že nějaká nová hnutí zatím neznají chuť moci a nemají zápach stávajících osvědčených politických stran? Vzácná osoba, svatá matka Tereza řekla a platí to na stopadesát procent: *Není problém nasytit chudé, ale bohaté*.

Tak vidíte, i ta hnutí **se musí ještě hodně učit** od starých politických matadorů. Zvláště při pohledu na mnohé staronové koalice. Vrána vráně oči nevykloue a nenecháme si do ničeho kecat nýmandy, kteří dokonce arogantně vyhráli. Noví nepochopili, že při těchto volbách se musí myslet na to, že za čtyři roky budou zase volby. Na druhé straně mi nevádí, když nové či staré koalice pracují dobře na své místní roli národa dědičné.

No a taky se musím **naucit používat** ostřejší výraziva v komunikaci, je to teď i ve vyšších vrstvách české politické atmosféry **IN**. Ale nelekejte se, opráším jen nadávky typu vole, krávo nebo osle, přičemž si zcela uvědomuji, že tato nešťastná dobytčata za nic nemohou, protože jsou veskrze užitečná a porovnávat je s lidmi je vůči nim značně nespravedlivé.

Vraťme se však k našim adventním a vánočním tradicím. Dětem garantuji, že Ježíšek je, a kdo v něj nevěří, tak nebude věřit nikdy a tajemné kouzlo Vánoc jej bude navždy míjet. Pan Jiří Suchý v Purpuře říká krásnou věc: ... a po ní sklouzlo, to tajemné kouzlo Vánoc. Nezapomeňte na adventní koncerty pro potřebné a tím pádem i na lidovou moudrost, že do nebe si vezmete jen to, co jste rozdali, a taky, že rakev nemá kapsy. Víte, že vždy nabádám ke zlepšení vztahů mezi námi lidmi a že *za kousek lásky bychom měli jít světa kraj*. Určitě to stojí za to. Také mi vrtá hlavou, jak dlouho jsem byl přesvědčený, že Ježíš je vybájená osoba. Prostě byl našimi orgány převlečen do starých řeckých bájí a pověstí, které se šířily jen ústní cestou. Řekové a Římané zřejmě neznali písmo nebo naši orgány holt neznali řečtinu a latinu. A tak v roce nula, to nebylo ani před Kristem ani po Kristu, se tedy pro nás narodil na Sibiři pod jolkou děda Mráz.

Tentokrát jako dárek posílám dětem uspávanou, aby se jim dobře spalo a byly zdravé pro radost nám všem. Vám dospělým a všem vašim blízkým přeji pod stromček, jmelí, větvičku anebo na stůl či na polštář lásku, zdraví a štěstí. Nejen na Vánoce, ale furt! Vezměte za svůj krásný citát spisovatele a básníka Friedricha von Bodenstedta: **Kapka lásky je víc než vodopád zlata**.

Váš Petr Šafránek

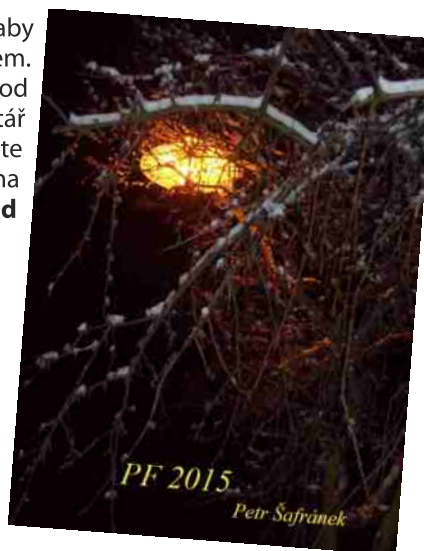
Foto Petr Šafránek

Uspávanka

Když večer voníš od mýdla,
vezme tě labuť pod křídla.
Budeš mít dušičku v peří
s těmi, co pohádkám věří.

Potkáš Červenou Karkulku,
má na čepici bambulku.
Nese koláče babičce,
pohládí tě po hlavičce.

Potkáš tři růžová prasátka,
vezmou tě do dvorka za vrátka.
Ustelou v komoře na seně,
budeš tam spinkat blaženě.

PF 2015

Petr Šafránek

Vážení a milí občané Holice a čtenáři HOLICKÝCH NOVIN

Myslím si, že je zrovna čas na něco pěknějšího, než stále mluvit o práci. Blíží se Vánoce a je správná doba na slova, která pohladí na srdci. Až se rozsvítí náš holický vánoční strom, předají jeho světla do Vašich domovů přání ode mne i celé Komise městské části č.4 – Holice a také redakce novin.

Přejeme Vám všem klidné a radostné prožití vánočních svátků v kruhu rodiny, dětem kupu dárků pod stromečkem a do nového roku 2015 hodně úspěchů, štěstí a hlavně zdraví.

Silvestr Tomášek, předseda KMČ č. 4 – Holice

Slavnostní vítání dětí

Stalo se pěkným zvykem, že s příchodem jara a podzimu vítáme na olomoucké radnici, v její krásné obřadní síni, nové holické a tedy i olomoucké občanky. Tentokrát to bylo obzvláště pěkné a vyjimečné. Ještě nikdy se nám nestalo, že budeme muset uspořádat obřady dva, že se od jara do podzimu narodí třicetpět dětí, krásných kluků a holčiček, kteří omladí naši městskou část.

Slavnostním uvítáním byl pověřen pan Mgr. Petr Michálek, člen sboru pro občanské záležitosti, paní Ing. Jana Moudrá, předsedkyně sboru pro občanské záležitosti a pan Silvestr Tomášek, předseda KMČ č. 4 – Holice. Ve svých projevech se všichni shodli na jednom, výchova dítěte je náročnou záležitostí a pro rodiče je to velká zodpovědnost. Připravit dítě pro vstup do života vyžaduje velkou trpělivost a diplomacii.

O kulturní pořad se opět s vysokou profesionalitou zhostily děti z holické školy a patří jim i paní učitelce Mgr. Janě Víkové velký dík.

Mezi holické a tedy i olomoucké občany byly přivítány tyto děti : Miloslav Šmída, Eliška Pospíšilová, Markéta Cveková, Tereza Hanáková, Natálie Vondráčková, Patrik Blechta, Daniel Motl, Emily Melzerová, Viktor Pavelka, Marie Dudová, Beáta Šporiková, Denisa Koutná, Monika Šimková, Filip Havel, Matyáš Ptáček, Šimon Bartoněk, David Dostál, Dominik Vojáček, Eliška Feixová, Ludvík Klimeš, Andreas Fišer, Jakub Velzel, Teo Gužiak, Robin Šuba, Tomáš Janovský a Tobiáš Menoušek. K obřadu se k naší velké lítosti nedostavily tyto děti se svými rodiči : Nikola Alková, Charlotte Šmehlíková, Milan Kačo, Patrik Oláh, Anna Navrátilová, Anežka Výskalová, Michal Xinopulos, Jiří Štok a Teodor Pastorek.

Všem dětem přejeme do jejich života hodně pohody, štěstí a zdraví a ať jsou vždy pyšné na město Olomouc, ve kterém se narodily.

Redakce

VÍTÁNÍ DĚTÍ NA OLOMOUCKÉ RADNICI 14.11.2014

VÍTÁNÍ DĚTÍ NA OLOMOUCKÉ RADNICI 14.11.2014

Srdečně Vás zveme na V. NOVOROČNÍ PROCHÁZKU HOLICKÝM LESEM ve čtvrtek 1.1.2015

sraz ve 14:00 na Americe v Holici
konec kolem 16:30 na Americe v Holici

 HOLICKÝ LES

Uspávání broučků

„Mamí, mamí, podívej,“ volá syn už ve dveřích. Zůstává v botách a už mi přistrkuje nedočkavě dva klikaté výstřižky z papíru pokreslené zelenými odstíny s nalepenou skořápkou – a – aha: přikreslené nožičky a tykadla – brouček na listu! „Bude uspávání broučků! Kde mám lampión?“ Už není. Dosloužil. Vždyť už svítil tolik sezón! Náš třeták jej spoluvytvářel v mateřském centru, ještě než začal navštěvovat školku. Musíme vyrobit nový!

Uspávání broučků je mnohaletou půvabnou podzimní tradicí. Děti od mateřského centra přes školku až po školáčky vyrábí každý rok nové varianty broučků, aby je pak společně vložily do domečků rozestavěných ve školním parčíku.

Ještě předtím však vykonají důležité putování se zářícími lucerničkami v doprovodu svých rodičů, sourozenců, kamarádů, spolužáků a mnohdy i babiček i dědečků. Lampiónový průvod se stal milou tradicí setkávání se dětí i rodičů. V čele s panem ředitelem důstojně, a přitom nenuceně s náležitou důležitostí, a přitom vesele obchází děti v doprovodu dospělých podvečerní náves. Z reproduktorů místního rozhlasu recituje dětský hlásek něžné verše, zní kouzelná doprovodná písnička, jež umocňuje pohádkovou atmosféru večerního svítícího toku radostně naladěných človíčků. Průvod za asistence městské policie (zastaví u přechodů dopravu) zvolna doputuje k cíli,

mnoha lucerničkami tajemně osvětlenému školnímu parčíku. Děti se rozeběhnou k několika staršími spolužáky strážným domečkům pro uspávané broučky – za malou sladkou odměnu každé dítě uloží svého vlastnoručně vyrobeného broučka k zimnímu spánku.

Děti si hrají, pobíhají, dospělí si povídají – malé zastavení v plynoucím podzimu. Moc povedená tradice organizačně zaštitěná holickou základní školou, jejími pedagogy. Těšíme se spolu s našimi dětmi na příští uspávání...

Hana Šenková - maminka třetáka

V říjnu využila holická škola nabídky Odboru školství ukázat práce našich žáků veřejnosti. Výstava oživila část prostoru nové budovy Magistrátu na Palackého ulici. Představeny byly plošné a prostorové práce zhotovené v hodinách výtvarné výchovy žáky 2. stupně. Diváci mohli zhlédnout díla vytvořená technikami černobílé i barevné kresby, malby linorytu. Plošné práce byly doplněny prostorovými objekty z papíru a z pálené hlíny. Věříme, že díla našich šikovných dětí přinesla návštěvníkům radost.

Mgr. Ludmila Moupicová

GRATULUJEME

V sále Reduty Moravského divadla se konala soutěž pěveckých sborů olomouckých škol, které se účastní slavnostního vítání novorozenců na olomoucké radnici. Holíčtí zpěváčci pod vedením paní učitelky Mgr. Jany Víkové si vyzpívali krásné druhé místo a byli odměněni pěkným pohárem. K jejich úspěchu jim gratulujeme.

Redakce

Poznámka redakce: více se dočtete až v únorovém čísle HN

ZPRÁVY Z RODINNÉHO CENTRA HEŘMÁNEK

Školička Anička je speciální program RC Heřmánek určený pro rodiny s dětmi od 2,5 roku. Pomáhá jim usnadnit přípravu na nástup do mateřské školy a připravit děti na odloučení od rodičů.

Program je připraven pro malou skupinu dětí 2 hodiny týdně. O děti se starají stálé lektorky s dlouhodobou praxí, osobními zkušenostmi, jež se průběžně profesně vzdělávají.

Každá školička trvá 11 týdnů a právě začal zápis do školičky na termín leden až březen 2015.

Poděkování patří všem rodinám, které se zapojily do pomoci předčasně narozeným dětem, věnovaly oblečení pro přečasně narozená miminka nebo vyráběly dárky pro ně a jejich rodiny.

Centrum pro rodiny s dvojčaty a vícčaty společně s RC Heřmánek pořádalo dne 12. 11. 2014 v prostorách Krajského úřadu Olomouckého kraje pod záštitou paní Mgr. Yvony Kubjátové mezinárodní konferenci „Život s dvojčaty - dvojnásobná radost“.

K oslavě 25 roků od Sametové revoluce

Opravdu jsem zíral, co se kolem tohoto výročí změn v našem státě už napovídalo, ať už v televizi, v rádiu a v tisku. Jsem pamětník, tak mohu porovnávat zvláště proto, že jsem se po celou dobu svého aktivního života zajímal o veřejné věci, tedy i o politiku. Hodnotit tu dobu je velmi ošidné, každý z nás hodnotí podle svého zařazení ve společnosti. Pro názornost uvedu jen ve stručnosti.

Tak právnícky vzdělaní občané tuto dobu hodnotí velmi kladně. Lze bez nadsázky prohlásit, že je to systém, který si tito lidé přáli, je to s čím jmenovaní ani ve snu nepočítali, jaké mají výborné životní podmínky. Když se zamyslíte, tak musíte uznat, že mají pravdu. Vždyť obrovská snaha vystudovat právnickou fakultu je toho jasným důkazem. Tato skupina schopných, ale hlavně těch všehoschopných si pro svůj život upravila legislativu. Vemte si například občana, jak hodnotí tuto dobu, občana z běžného průměru společnosti. Pokud má to štěstí a má práci, tak je v neustálé nejistotě, zda nepřijde o práci. To pak znamená

nedůstojné postavení ve společnosti. Pokud má práci a má průměrný příjem těch 26 tisíc, tak si nemůže stěžovat. Otázka však je, kolik procent je těch, kdo mají takové štěstí. Další skupinou občanů jsou ti, kteří využili nabízených možností a získali obrovské majetky. Jsou samozřejmě nejspokojenější, i když je otázkou, jakým způsobem ke svému majetku přišli. Mají jedno přání, aby tento právní systém vydržel co nejdéle.

Já vím, občané různých profesí jako jsou politici, manažeři, bankéři, soudci, státní zástupci, důstojníci policie a armády, ti všichni si nemohou na dnešní demokracii stěžovat. A ti ostatní dnešní dobu posuzují různě podle sociálního postavení. A občané, kteří jsou na okraji společnosti, o těch se ani neodvažují napsat, abych neurazil něčí jemnocit.

Vidíte, jak je to složité hodnotit „Sametovou revoluci“, když se na tom nedovedou shodnout ani naši vrcholní představitelé. Jisté je, že těch spokojených je drtivá menšina, ti ostatní v tomto právním systému nemají šanci, právo mají jen ti, co mají peníze a známosti.

Takto si to lidé, kteří naivně před 25 lety cinkali klíči a skandovali „nejsme jako oni“ a že „lásko zvítězí nad lží a nenávisť“, ani ve snu nepředstavovali.

Takže každý hodnotí těch 25 roků podle toho, jak se mu podařilo zařadit do společnosti, a to nejen podle svých schopností, ale i podle svých mravních zásad.

Ladislav Zahradník

NAŠI JUBILANTI

BRADÁČOVÁ Anna
OČENÁŠKOVÁ Nataša
DOSTÁL Jan
DOSTÁL Silvestr
POSPÍŠILOVÁ Jaroslava
HYNEK Stanislav
HOLČÍK Jiří
ŠIMEK Václav
JEVICKÁ Marie
SMYSLOVÁ Anna
ŠELEPÁKOVÁ Věra
RŮŽIČKOVÁ Věra
ŠTĚPÁNKOVÁ Eva
KVAPILOVÁ Eva

Do dalších let přejeme
všem jubilantům
pevné zdraví, spokojenost
a pohodu v rodinném kruhu.

Vzácné životní jubileum oslaví

KOŽUŠNÍK Jaroslav
NOVÁK Jaroslav
MALÉNEK Alois

**Těmto vzácným jubilantům
přejeme pevné zdraví,
spokojenost, mnoho lásky
a úcty nejen nejbližších,
ale i nás všech.**

Srdečně blahopřeje KMČ č. 4 Holice

ZPRÁVY Z KMČ Č. 4

Zprávy z holické komise najdete na internetové adrese www.olomouc.eu.
dále kliknout Aktuality – úvod
kliknout Samospráva
kliknout Komise městských částí
kliknout Holice č. 4
zde najdete zápisy ze schůzí KMČ, Paměti Holice a nově Holické noviny.

PODĚKOVÁNÍ

Komise městské části č. 4 Holice děkuje panu **Ladislavu ZAHRADNÍKOVÍ** za celoroční údržbu a výzdobu okolí busty T. G. Masaryka, která se nachází ve školním areálu zdejší základní školy.

Panu Zahradníkovi děkujeme dále za pravidelnou výzdobu památníku obětem I. a II. světové války, který připomíná padlé holické občany v těchto válkách.

Poděkování patří naší milé, holické květinářce paní **Jitce VESELSKÉ** za květinový dar, který věnovala letos na výzdobu pomníku k výročí vzniku první Československé republiky.

Redakce

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem našim sousedům, přátelům a známým za jejich účast na posledním rozloučení s naší maminkou, paní **Miladou Václavkovou**, za osobní i písemné projevy soustrasti.

Děkují synové Ivan a Petr Václavkovi

SETKÁNÍ JUBILANTŮ

Pěkná oslava proběhla o něco dříve a to 23. října v restauraci Na Statku. Tuto oslavu připravuje pro holické seniory, kteří se dožívají pěkných kulatin sedmdesát, osmdesát a osmdesát pět let, opět Sbor pro občanské záležitosti MMOL. Seniory přišla pozdravit členka Sboru pro občanské záležitosti a náměstkyně hejtmána paní Mgr. Yvona Kubjátová a promluvil k nim i pan Silvestr Tomášek, předseda KMČ č. 4 – Holice. Po přípitku a blahopřání byla přítomným oslavencům předána blahopřání, dárkové balíčky a květiny.

O dobrou náladu se jako obvykle postaral Platinový skřivan ze Zikovy ulice pod odborným vedením paní Mgr. Jaroslavy Slepiceové. Pěkné písničky nedaly mnohým přítomným být zticha a rádi se přidali. Byla to velice pěkná a důstojná oslava našich jubilantů, takový pěkný dík za vše, co ve svém mnohdy nelehkém životě vykonali. Ještě jednou proto využíváme této příležitosti k blahopřání všem oslavencům. Přejeme jim také i jménem všech občanů naší městské části hodně osobní pohody, ale hlavně hodně zdraví.

Redakce

SVATÝ MARTIN V HOLICI

Do Holice po letech zavítal svatý Martin. Když jsme byli malí (a to je již více jak sedmdesát let), čekali jsme na svatého Martina u oken a vyhlíželi první sněhové vločky. Dnes v době globálního oteplování se však děti na sníh těšit nemohou. Zato my dospělí, jak mi řekl jeden známý, se těšíme na jedenáctou hodinu a jedenáctou minutu, kdy se mohou začít otvírat láhve se Svatomartinským vínem.

A tak tomu bylo právě letos v restauraci Holický Statek, který má od 1. listopadu nové majitele, kteří touto akcí zahájili svou činnost v Holici. Právě úderem této hodiny byly zahájeny Svatomartinské hody, což znamená, že se prodávalo nejen víno, ale pekly se husy a kachny, obložené knedlíky jak dech a červeným a bílým zelím byly prostě božské.

A to byl pouze začátek. Hlavní atrakce byly připravené na odpoledne. Úderem šestnácté hodiny vyjel z Holického Statku opravdu Martin na bílém koni. Kůň sice nebyl bílý, měl pouze bílou čabruku, ale to vůbec neubralo na jeho důstojnosti. Martin (snad možná Martinka) byl v bílém, s červeným pláštěm se zlatou přílbou zdobenou červeným chocholem. V doprovodu skupinky dětí objel holickou návěs a vrátil se do dvora restaurace, kde na něj čekala početná skupina holických občanů. Děti se pak odebraly do prostor restaurace, kde měly připravené papíry a pastelky. Na ty měly namalovat holickou svatomartinskou husu tak,

jak si ji ony představují. Obrázky byly vystaveny do soboty v místnosti restaurace, kde je hosté hodnotili a vybrali ten nejlepší. Vítěz dostal dort ve tvaru husy.

Děti se potom v doprovodu rodičů povozily na koni svatého Martina po dvoře restaurace. Byla to pro ně velká událost a bylo na nich vidět, jak jsou šťastné. Pro dospělé bylo připravené pohoštění v podobě grogu a jiných dobrot na zahřátí.

Myslím si, že se první akce novým majitelům restaurace vydařila, a můžeme si přát, aby jich v budoucnu bylo co nejvíce. Je potřeba obnovit společenský život v Holici, protože NEJEN PRACÍ ŽIV JE ČLOVĚK.

ROZHOVOR

Dnes nám poskytl rozhovor do Holických novin pan **Silvestr Tomášek**, předseda Komise městské části č. 4 – Holice.

Silvo, známe se od vidění již mnoho let. Víme ale, že Tvé kořeny v Holici jsou podstatně hlubší. Mohl bys o tom něco říci?

Máš pravdu Milane. Narodil jsem se v Holici před sedmdesáti osmi léty a kromě asi osmi roků, které jsem po přidělení bytu prožil v Černovíře, žiji zde. Zde jsem také chodil do školky a pak do obecné školy. Rodiče mne pak dali do Olomouce na Kosinovo gymnázium, ale když byla v roce 1948 gymnázia zrušena, vrátil jsem se opět na střední školu v Holici. Po závěrečných úspěšně zvládnutých zkouškách jsem jako syn „třídního nepřitele“ nemohl jít dále studovat, odešel jsem proto do učení do Jablonce, kde jsem se vyučil univerzálním nástrojářem. Začal jsem zde chodit i na průmyslovou školu, kterou jsem však musel ze zdravotních důvodů opustit, a vrátil jsem se domů na Průmyslovou školu v Olomouci. Po maturitě jsem se oženil, nastoupil na vojnu a po návratu do civilu jsem pozvolna vklouzl do normálního rodinného a pracovního života ve své rodné Holici.

Jaka proč ses zapojil do dění v Holici po roce 1989?

Když v tomto památném roce museli z městského zastupitelstva odejít komunisté, byl jsem do něj kooptován za stranu Národně socialistickou. Bylo to však jen na krátkou dobu, do prvních svobodných

voleb. Pak jsem se do zastupitelstva již nedostal, ale byla mi nabídnuta práce v nově vznikajících komisích městských částí, které nahradily místní národní výbory. Tehdy vedl komisi MUDr. Jaroslav Křivánek, holický lékař. V té době místní patrioti začali uvažovat o osamostatnění Holice, protože měli stále na mysli tu skutečnost, že Holice byla nejbohatší obec na Hané. Připravovalo se i referendum. Po příslibu, že bude Holice samostatná městská část, z této snahy sešlo. Sešlo však i ze slibů a dnes jsme Městská část č. 4 – Holice, pevně svázaná s městem Olomouc. Když pak MUDr. Křivánek z komise v roce 1994 odešel, byl jsem do jejího čela jmenován já.

V zájmu obyvatel Holice se angažuješ dlouhodobě a intenzivně. Co považuješ za největší přínos práce vaší komise pro Holici a jaké máte v tomto směru plány?

Když jsem začal svou práci jako předseda komise, dal jsem si takový svůj tajný slib: spolu s komisí uděláme všechno pro to, aby holická městská část byla hezkým a důstojným místem pro holické občany. Byl to úkol nemalý, protože v té době měla Holice asi čtrnáct ulic prašných tak, jak si je sedláci vybudovali pro své cesty na pole. Stejně byly chodníky, osvětlení, kanalizace atd. Začalo se s budováním kanalizace, vodovodu, plynu. Když se nám po zhotovení kanalizace začala bortit Návěs Svobody a dopravní podnik odmítal tudy jezdit, bylo třeba začít jednat s magistrátem o rekonstrukci. Jak se to povedlo, můžete ohodnotit sami. A tak to bylo s dalšími ulicemi a chodníky. Byl to prostě boj a řada jednání, ale za podpory pracovníků magistrátu a zastupitelstva se postupně dařilo naše plány z velké části realizovat. Co do budoucna? Pokud budu mít možnost dále v komisi pracovat s lidmi, které tam nyní mám, tak se nám podaří můj slib splnit a dát holickým občanům pěkné prostředí pro jejich spokojený život.

Snad se nebudeš zlobit, když se Tě zeptám trochu netaktně na to, kde bereš při svém věku (na který rozhodně nevypadáš) energii a sílu pro své aktivity?

V první řadě musím poděkovat své manželce, která,

i když občas má k mé práci výhrady, má právě pro ni pochopení a dokáže ji ocenit. Stejně jako já má radost z každého úspěchu, kterého naše komise dosáhne. Jak moje žena říká, možná mám tu vitalitu a energii také trochu po svých rodičích. Ale také ji čerpám z pobytu v přírodě na své chatě, kam se uchyluji vždy, když mám chvíli volna. Zde se věnuji nejen odpočinku, ale i četbě a jiným aktivitám. V mládí jsem například psal verše, hlavně pro svou ženu. Dnes se rád pustím do psaní článků pro Holické noviny, které vycházejí již čtrnáct roků, a v poslední době vzpomínám na starou Holici na stránkách Hanáckého kalendáře.

Právě rodina je pro tebe asi největším stimulem. Mohl bys nám o svých blízkých povědět trochu víc?

O své manželce jsem se již zmiňoval. Známe se spolu již od mateřské školky.

Chodili jsme spolu do školy a žijeme spolu ve šťastném manželství již padesát sedm roků. A to je snad dost na to, abychom se dokonale znali a jeden druhému bezmezně věřili. Máme dva syny (jeden pracuje jako řidič a druhý jako brusič kovů), kteří také žijí ve šťastných manželstvích a dali nám každý dva vnuky a dvě vnučky. A aby toho nebylo málo, máme i dvě pravnoučata. Jedna snacha také píše a publikuje verše a povídky, ovšem lépe než já.

Protože se blíží konec roku a s ním také Vánoce, zajímalo by mne, co bys vzkázal čtenářům Holických novin a s čím půjdeš do nového roku 2015?

Již jsem to naznačil o kousek výš. Pokud zůstanu v čele Komise městské části č. 4 – Holice, chtěl bych se svými kolegy pokračovat v započaté práci. Jsou ještě ulice, které čekají na svou opravu, jsou ulice, ve kterých i ve 21. století občané nemají v pořádku kanalizaci a musejí vyvážet septiky nebo jim teče voda z ulice do dvora. Máme sice Holický les, do kterého se však maminky s dětmi dostanou pouze po nejfrekventovanější komunikaci. Nebo máme ulici, po které jezdí kolony aut a kamionů, a protože tu není chodník, musí občané kličkovat mezi nimi. Hodně jsme udělali, ale hodně nás ještě čeká. A to je právě to, co chci ještě dokončit. A co přeji čtenářům Holických novin a všem holickým občanům? Přeji jim trpělivost s námi, protože i my ji musíme mít, když jednáme s magistrátem. Ale nepolevíme, dokud vše nedotáhneme do zdárného konce. A protože se blíží Vánoce, přeji všem občanům jejich pokojné a pohodové prožití a do nového roku 2015 hodně štěstí a hlavně zdraví.

Silvo, děkuji za rozhovor.

Ptal se Milan Polák

Naši fotbalisté 1. HFK Olomouc neměli úspěšnou podzimní část Moravskoslezské fotbalové ligy. Po šestnácti zápasech skončili na 13. místě. Do nového roku jim přejeme hodně úspěchů v jarním kole a nápravu renomé. Zároveň přejeme, aby jim Ježíšek nadělil trefovací kopačky, rychlost útočníkům a sílu obraně.

redakce

